

за гіпотонічним типом”, “перфоруєча виразка шлунка”, “міокардичний кардіосклероз”, “повна атріо-вентрикулярна блокада”.

Подібні витяги доцільно супроводжувати вказівками щодо першоджерел, які підбирати, консультуючись з викладачами окремих клінічних кафедр.

На наш погляд, цим було б досягнуто момент мотивації у викладанні клінічної термінології. Дуже важливо, залучивши принцип мотивації, ще на першому курсі переконати студентів у значущості в їх майбутній професійній діяльності знання та володіння основами медичної термінології та латинської мови, мови, щодо якої дуже часто навіть у середовищі спеціалістів-медиків, на превеликий жаль існує цілком хибна думка як про щось не раціональне, зайве, як на традиційний, але далеко не обов’язковий елемент професії.

ЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ

БЕРЕСТОВА А.А.

Національний фармацевтичний університет

Розширення суспільних функцій української мови в її державному статусі вимагає посиленої уваги до культури української мови. Держава постійно слідкує за мовними проблемами в галузі освіти задля прагнення досягнути високих світових стандартів у зв’язку з гуманітаризацією та гуманізацією на національних засадах. Необхідність якісної гуманітарної підготовки майбутніх фахівців фармацевтичної галузі вимагає від викладачів-мовників уміння творчо втілювати концепцію гуманітарної освіти. Мова віддзеркалює загальний рівень культури спеціаліста, стає своєрідним її інтегратором.

Курс української мови у вищому навчальному закладі має органічно продовжувати вивчення рідної мови на більш високому рівні. Піднесення мовної

культури фахівця є тією системою морально-етичних, інтелектуальних координат, через яку можна подолати трагічність сучасного стану національної еліти (недостатню кількість ініціативних, енергійних членів населення під час виконання своїх обов'язків).

Завдання мови у вищому навчальному закладі можна класифікувати як практичні, так і наукові. У фармацевтичному університеті українська мова не є профільною дисципліною, а тому цей курс підпорядковується практичній меті (користування мовою як засобом професійного спілкування).

Курс, який з цього року має назву “Українська мова” (за професійним спрямуванням) має на меті, на наш погляд, розв'язання проблеми мовного виховання особистості, сприяє підготовці висококваліфікованих спеціалістів. Програма курсу зосереджена на оволодінні відповідними фармацевтичному фаху терміносистемами сучасної української мови, професійною фразеологією, науково-виробничими жанрами, на шліфуванні культури мовного спілкування включає відомості виникнення української літературної мови, про складні випадки різноманітних форм (вимова, наголос, слововживання та ін.), відомості про специфіку терміна, принципи термінотворення й перекладу, про види писемних робіт наукового та офіційно-ділового стилів. Спеціальна увага приділяється в цьому курсі діловому усному мовленню відповідно до фаху студента (бесіда керівника з підлеглим, провізора з відвідувачем аптеки та ін.). Орієнтація йде на ті мовні розділи, які будуть потрібні студентам у подальшому професійному житті (стилістика, культура мови, ділова мова тощо). Тобто курс зорієнтований на підготовку національно свідомого висококультурного фахівця, що фахово володіє державною мовою.

Проте за умов інтенсивного навчання (маємо підстави для такого твердження, оскільки курс “Українська мова” (за професійним спрямуванням) надзвичайно обмежений навчальним планом – 36 аудиторних годин) добір навчального матеріалу набуває особливого значення. Врахувавши досвід викладання української мови в НФаУ, викладачами кафедри був створений посібник “Практикум з української мови: науковий та офіційно-діловий стилі”. На наш погляд

він сприятиме досягненню мети означеного курсу. При написанні навчально-методичного видання авторами було підібрано навчальний матеріал, пов'язаний з професійною діяльністю. Уся увага зосереджена на відпрацюванні наукового та офіційно-ділового стилів. Тому що ці два стилі не лише функціонально близькі – вони є спорідненими з походження, що принципово уможливорює нове зближення в умовах історичної потреби. А також мають близькі, взаємно проникні і навіть спільні мовні засоби різних рівнів. І уміле використання цих засобів – необхідна умова досягнення успіху в професійній сфері.

Практичний курс сучасної української мови покликаний формувати мовну особистість спеціаліста, здатну до розв'язання різноманітних комунікативних завдань у всіх практично актуальних сферах спілкування.

ЛІНГВОМЕТОДИЧНИЙ ОПИС ФРАЗЕОЛОГІЧНОГО МАТЕРІАЛУ В ПІДРУЧНИКУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ

БЄЛІКОВА О.В

Харківський державний технічний університет будівництва та архітектури

Своєрідність української національної культури створює певні труднощі сприйняття при використанні фразеологічного матеріалу іноземними учнями, тому що вони слабо володіють екстралінгвістичною інформацією, яка зосереджена у фразеологічних одиницях (далі ФО). У зв'язку з цим необхідно знаходити оптимальні шляхи удосконалювання моделі навчання з урахуванням особливостей міжкультурної комунікації, за рахунок більш глибокого і різнобічного входження в національно-культурну специфіку мовного поведіння носіїв мови і культури.

Фразеологія — одна із найобразніших і “консервативних” мовних підсистем. На відміну від лексики, вона менш піддається мовним змінам, зберігає в